

KURJER WARSZAWSKI

D. 15. Września.

CZWARTEK.

Rok 1831.

N° 249.

WSPOMNIENIA.

Widzenie się Jana

IIIgo z Cesarzem

Leopoldem 1683.

Dokończenie Opisu ataku wzięcia Miasta Stolecznego Warszawy przez Wojska Jego Cesarско-Królewskiej Mości. — Zaledwie dzień zaczęło, piechota i artyllerja nasza, przeznaczona do działania, ruszyła z miejsc swoich, i za zbliżeniem się na dobry wystrzał ku baterjom, ogień z naszej strony rozpoczął się. Dla przedszego rozręczania okopów i ażeby tem rychlej przywieść do milczenia nieprzyjacielskiej artyllerii, rozkazano najmniejszą kanonadę z 200-tu dział, która prawie przez 2 godzin trwała, i skoro tylko spostrzegano że nieprzyjacielski ogień zaczyna się ustępować, kolumny rozpoczęły atak. Pułki 2go korpusu rzuciły się mężnie na dwie baterje usypane pomiędzy dwiema drogami bitemi, i ieden z nich z największą szybkością opanowały. Druga, przez samych nieprzyjaciół opuszczona została; całą artyllerię na szanem będącą zabrano, a wojsko broniące pierwszej baterji, częścią wykluto, częścią w niewolę wzięto. Atak Igo korpusu uskuteczony został w tym samym czasie, lecz ogień z fortyfikacji Wolskich w taki sposób osłaniał będącą na przodzie baterję, że nie zniszczywszy wprzód dział znajdujących się w Woli, niepodobnem było przedsiębrać szturm i zdobycie onejże. Z tego powodu artyllerja Igo korpusu działać musiała na te dwa punkta, i skoro tylko działa w Woli wprawiono w nieład, kolumny Igo korpusu przypuściły atak i opanowały, z rzadką odwagą, będące na przodzie baterje. Natenczas, Iszy korpus postąpił pod samą Woli, która będąc szczególnem staraniem opa-

lisadowaną, czyniła przystęp równie trudnym jak niebezpiecznym. Mocny wał otaczał ogród, domy i Kościół a oprócz tego ostatni, sam z siebie, wystawiał rodzaj cytadelli, w której nieprzyjaciół mógł łatwo trzymać się, nawet po wzięciu narożnych baterji. Mocna artyllerja i około 3000 piechoty składała osadę powstańców, dla utrzymania się w Woli. Punkt przeto ten broniony był z niezmierną zacietością. Musiała iednak nakoniec obrona ustąpić mężnemu natarciu. Kolumny Igo korpusu rzuciwszy się na przekop z faszynami i drabinami, przybite zostały silnym ogniem z ręcznej broni i dział, który zrządził znaczny ubytek w przedkowych szeregach Wojska. Pomimo tego, ochotnicy idący na czele, mając broń przewieszoną, w mgnieniu oka zbliżywszy się do Wolskich fortyfikacji, weszli w rów i zniszczywszy palisady wdarli się na wały. W mniej niż pięciu minutach już były zajęte przez nasze wojska parapety i zwycięzcy z równem mężstwem utrzymali się wewnątrz fortyfikacji, lubo znów silniejszym jeszcze ogniem z ręcznej broni wstrzymani byli. Tak, gdy wojska 2go korpusu po zajęciu 2 pierwszych baterji pozostały nie wzruszone w swej pozycji; Naczelnik komendujący rozkazał iednej Brygadzie postąpić do Woli, od strony Warszawskiej. Ruch ten, wykonany z największą szybkością, uwieńczony został skutkiem. Skoro tylko wspomniona Brygada obeszła fortyfikację, pułki Igo korpusu atakowały cytadelę, whroczyły do niej i zniszczyły wszystko co tylko opierało się ich postępowi. Tym sposobem, po nadawczajnej

sporczywej i krwawej walce, Wola zdobyta została, wraz z 12 działami i 2000 piechoty. W tej samej chwili, Litewska Grenadjerska Brygada atakując Rakowiec, zajęła ten punkt korzystny. O godzinie 1wszej po południu, nieprzyjaciel rozwinął mocne kolumny, z 40ma działami, na przeciw Woli, w celu odzyskania onej. Wojska nasze, lubo jeszcze nie-spozycyły po trudach ataku, odparty jednak Po-wstańców z trudnem do naśladowania mężstwem. Trzy razy kolumny Nieprzyjacielskie zbliżały się, na pół wystrzału karabinowego do for-tyfikacji Woli, lecz zawsze zostały odpar-te bagnetem, tak, że niektórzy z naszych żoł-nierzy dochodzili do samych rogatek Miasta. Atak ten i rozwinięcie znacznych kolumn na prawo i lewo, przed naszą pozycją, zatrzy-mało dalsze poruszenia, dopóki przedsięwzię-cia nieprzyjacielskie wyjaśnione nie zostały; gdy zaś takowe rozpoznano, zbliżona pora wie-czorna niedozwoliła wykonania trudnego sztur-mu do ufortyfikowanego Miasta; kanonada ie-dnak z naszej strony, przez cały dzień trwał-a. Przygotowania do nowej walki, która na-zajutrz miała się rozpocząć, równo ze dniem ukończone zostały. Tym czasem, nocną porą Je-nerał Prądzyński Kwatermistrz armji powstań-ców, przybył do naszych forpocztów z exp-e-dycją od Jenerała Hr. Krukowieckiego. Naczel-nie kommandujący nieodmówił przedstawie-nia tego, i przyjął go w Woli. Obejmowało one zapewnienie że Hrabia Krukowiecki, Pre-ses chwilowego Rządu w Warszawie, pragnie wrócić do posłuszeństwa Najjaśniejszemu CE-SARZOWI iako swemu prawemu Monarsze w o-catem znaczeniu z całym Narodem. W skutku tego polecono mu przybyć do Woli, dla o-znaczania przedugodnych zasad, na których by czynność ta, oparta być mogła. Hrabia Kru-kowiecki dopełnił żądań Naczelnie kommen-

derującego, i w czasie obecności swej w Wo-li starał się usilnie o uzyskanie czasu, dla na-rady Sejmu który do tego trazy i pół godzi-ny miał sobie naznaczone. Żądanie iego przy-jętem zostało. Następnie Parlamentarz przy-był do naszych forpocztów, przed upłynie-niem wyżej oznaczonego czasu; lecz nieprzy-wiozł ostatecznej odpowiedzi, oznajmując tyl-ko ustnie w imieniu Hrabiego Krukowieckiego, że Sejm zebrany rozpoczął swoje narady, i że, dla ich uzupełnienia potrzeba jeszcze prze-dłużenia iednej godziny. Łatwo było zgadnąć główniejszy powód dla którego Powstańcy do-magali się tego przedłużenia: bez wątpienia przyniosło by one było szkodliwe skutki dal-szym naszym działaniom, gdyż korpus Jene-rała Ramorino który był pod Brześciem, znaj-dował się w ówczas już pod Siedlcami. Mógł więc łatwo przybyć w pomoc atakowanej Si-ołicy. Z tego powodu, Naczelnie kommandeu-jący, nie czekając dłużej, oświadczył że, ie-żeli Hrabia Krukowiecki chce bez żadnej prze-włoki, dopełnić podane propozycje, naówczas Parlamentarz może być od niego przystany przez Marymontskie rogatki, do naszej kawa-lerji na lewem flanku będącej. Poczem, roz-poczęty został atak w następującym sposobie: Jazda lewego skrzydła postawiona była z 20tu działami, na lewo od Woli, opierając prawe skrzydło o szanice przez wojska nasze zdoby-te, w takim sposobie, że mając przed sobą płaszczyszynę, mogła szkodzić wszelkim poru-szeniom iakie by nieprzyjaciel przedsięwzięł z tej strony. Korpusa piechoty zajęły nastę-pujące pozycje. Pierwszy korpus na prawo przy trakcie Kaliskim; 2gi obok iego przy-pierając lewem skrzydłem do pierwszego. Li-tewsko Grenadjerska Brygada, wzmocniona bataljonami które były czynne poprzednio pod Służewcem, postawiona została na przeciw ro-

galek Jerozolimskich; Korpus Grenadjerski w bliskości drogi bitej za Wolą; Gwardja za 2gim korpus m, a pozostała Jazda na prawem skrzydle i po za środkiem. Główniejszy atak wymierzony był przeciw przedmieściu Wolskiemu i stykającemu się z nim punktem Czystego. Dwie mocne baterje, broniły przystępu od prawej, a 3 z lewej strony. Oddziałowi przeznaczonemu do udania się na trakt Krakowski, rozkazano odciągnąć nieprzyjaciela ku Jerozolimskim rogatkom, w tej chwili, kiedy 1wszy i 2gi korpus rozpocznie atak do Czystego. W oznaczonym czasie, ogień z dział naszych rozpoczął się. Powstańcy silnie z wałów odpowiadali na niego; lecz artyllerja nasza, z mężstwem i akie ią zawsze znamionuje, przybliżyła się na 150 sążni do szanów. Rozpoczął się ogień nadzwyczajnie morderczy; więcej bowiem niż 150 dział było skoncentrowanych na jeden punkt. Powstańcy, spostrzegszy punkt prawdziwego naszego ataku, zgromadzili również przeciw nam więcej niż 100 dział w swych baterjach. Atak rozpoczął się stosownie do rozporządzeń naczelnie komendującego, wydanych Dowódcom wszczególności. Po morderczej kanonadzie, kulminując jak poprzednio, naczelnie ochotników Gwardji, rzuciły się ku miastu, jedne przyciężko bębnow, drugie z okrzykami. Zwycięstwo ani na chwilę wstrzymanem nie było; wszystkie baterje, przedmieście Wolskie i Czyste wzięte zostały bagnetem bez wystrzału i awyćgęczy zbliżyli się do miasta. W tem miejscu nastąpił najsroższy ogień z ręcznej broni, który jednakże rozstrzygnięty został na naszą stronę. Nic niezdolna wstrzymać zapasów żołnierzy, ogrody, parkany i główny wał wiejski zostały w naszych rękach. W ciągu bitwy jeszcze byli wysłani Parlamentarze, a Jenerał Krukowiecki zawiadomiony o postępach woj-

ska naszego, pośpieszył zawrzeć kapitulację w imieniu Narodu i Armji Polskiej; w taki sposób iaki mu od Naczelnie komendującego wskazany został, to jest bez warunkowe poddanie się prawemu Monarsze, oparte na zasadzie pierwszej proklamacji Najjaśniejszego CESARZA do Narodu Polskiego wydanej. Takim sposobem dwa dni krwi przelewu zwróciły Cesarzowi i Królowi Naród który śmiał przeciw Niemu podnieść znanie buntu i tenże przyjął zupełne posłuszeństwo. Pomiędzy naszymi wojskami trudno by było zliczyć waleczniejszych. Piechota i Artyllerja wiodąc bój z nadzwyczajnem mężstwem, cuda waleczności okazały. Armja Polska dnia 27 Sierp: (8 Września) wyszła z Warszawy w Płockie, a zwyciężkie wojska Rossyjskie tegoż dnia zajęły Warszawę. Trofeami naszymi są: 4000 niewolników i około 120 armat, z których 73 wzięte zostały na baterjach. W dniu ataku 26 Sierpnia (7 Września) Naczelnie komendujący otrzymał mocną kontuzję w lewą rękę od kuli działowej.

Urząd Muncypalny M. S. Warszawy. Dla zapewnienia dobrego porządku i spokojności w tutejszej Stolicy z polecenia JW. Jenerała Jazdy Gubernatora Woennego Hr: *Witt* porządek do publicznej wiadomości następujące zarządzenie, a to celem ściśłego stosowania się do takowego. 1) Jż skoro się noc zrobi, nikomu bez latarni po ulicach chodzić nie wolno. 2) Wszystkie szynki, kawiarnie i t. p. miejsca publiczne, iako to już wielokrotnie było obwieszczane, najpóźniej o godzinie 9 mają być pozamykane. 3) Po godzinie 9 z wieczora nikt na ulicach znajdować się nie może, prócz Urzędników od czynności biurowych powracających, i osób których konieczne potrzeby do tego skłaniają, iako to: Doktorów, posłańców po tychże ludziach, i t. p.

